

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/59/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7723010650
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7723010650.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského. a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Miroslava Majerníka na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 23. septembra 2025, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. B., pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. c) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 04.03.2025 sp. zn. 3T/108/2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom zo dňa 04. marca 2025 sp. zn. 3T/108/2023 obžalovaného A. B. B., nar. XX.X.XXXX v A., trvale bytom C. XX, starosta obce, uznal vinným zo skutku právne kvalifikovaného ako zločin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák. účinného od 6.8.2024, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

ako osoba, ktorá v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov nemala povolenie na zaobchádzanie s omamnými a psychotropnými látkami od presne nezistenej doby, najneskôr však do vykonania domovej prehliadky v intenciách ustanovenia § 100 Trestného poriadku a § 101 Trestného poriadku, realizovanej dňa 27.10.2022 na základe písomného príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 8Tp/52/2022-2-V-OS MI, v priestoroch rodinného domu so súpisným číslom XX D. C. C., okres Sobrance a prislúchajúcich priestoroch, nachádzajúcich sa na pozemku s parcelným číslom 253/1, okres E., obec C., katastrálne územie C., zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, prechovával, či už v nehnuteľnosti, ako aj u seba bielu kryštalickú látku, pričom skúmaním zaistenej bielej kryštalickej látky (predmet č. 3 - plastové vrečko s tlakovým uzáverom) bola chemickou analýzou materiálu z plastového vrečka o hmotnosti 0,20 g (200 mg) zistená prítomnosť metamfetamínu, metylsulfonylmetánu (MSM) a izopropylbenzylamínu (IPBA), v ktorom bol zistený priemerný 14,4 % obsah metamfetamínu, obsahujúci 29 mg absolútneho metamfetamínu, čím toto množstvo zodpovedá najmenej 1 bežnej jednotlivej dávke drogy v zmysle vypracovaného znaleckého posudku, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa a ktorý je v zmysle uvedeného zákona zaradený do II. skupiny psychotropných látok, ďalej skúmaním predmetu č. 5 (plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom kryštalického materiálu) bola chemickou analýzou materiálu z plastového vrečka o hmotnosti 4,95 g (4950 mg) zistená prítomnosť metamfetamínu, metylsulfonylmetánu (MSM) a izopropylbenzylamínu (IPBA), v ktorom bol zistený priemerný 39,3 % obsah metamfetamínu, obsahujúci 1945 mg absolútneho metamfetamínu, čím toto množstvo zodpovedá najmenej 49 bežným jednotlivým dávkam drogy v zmysle vypracovaného znaleckého posudku, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa a ktorý je v zmysle uvedeného zákona zaradený do II. skupiny psychotropných látok, teda z ktorého množstva materiálu o hmotnosti 5,15 g (5150 mg) by bolo možné pripraviť podľa hmotnostného kritéria (0,1g) celkovo 51 bežných

jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé pri aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, ktoré si opakovane kupoval od presne nezisteného času, najmenej však po obdobie jedného kalendárneho roka od teraz už odsúdeného F. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E., H. XXX/XX a ktorý je v zmysle uvedeného zákona zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to ho súd odsúdil podľa § 171 ods. 4 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, za použitia § 36 písm. j/Tr. zák. účinného od 6.8.2024, k trestu odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/Tr. zák. účinného od 6.8.2024, § 50 ods. 1 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, súd výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/Tr. zák. účinného od 6.8.2024 súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí a to:

- 2 ks plastová fľaša,
- 1 ks kovová fajka o dĺžke 8 cm,
- 1 ks mikrováha striebornej farby.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. účinného od 6.8.2024 vlastníkom prepadnutých vecí sa stal štát.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obžalovaný podal odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že odvolanie podáva proti rozsudku ako celku, teda aj proti výroku o vine a proti výroku o treste.

Obhajoba opätovne poukazuje na nezhojiteľnú nezákonnosť celého trestného stíhania ako takého. Nezákonnosť trestného stíhania klienta je v zmysle teórie plodov z otráveného stromu následkom nezákonnosti príkazom sudcu pre prípravné konanie OS Michalovce sp. zn. 8Tp/52/2022-2-V-OS MI zo dňa 25.10.2022 na vykonanie domovej prehliadky podľa § 100 ods. Tr. poriadku v rodinnom dome so súpisným číslom XX D. C. C., okres Sobrance. Nezákonnosť tohto príkazu je zapríčinená absenciou opisu vecí, ktoré sa mali touto domovou prehliadkou zaistiť vo výroku príkazu, čo je v zmysle § 100 ods. 1 Tr. poriadku podstatnou náležitosťou tohto príkazu.

Podľa § 100 ods. 1 Tr. poriadku, nariadiť domovú prehliadku je oprávnený predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. V neodkladných prípadoch tak môže namiesto príslušného predsedu senátu a v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie urobiť predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, v ktorého obvode sa má prehliadka vykonať. Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. V príkaze sa uvedie opis vecí alebo opis osoby, ktorá sa má zaistiť pri domovej prehliadke, ak je známa. Doručí sa vlastníkovi alebo užívateľovi obydlia pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu.

Súd napádaným rozsudkom na strane 10 citoval ust. § 100 ods. 1 Tr. por. pričom zvýraznil slovné spojenie „ak je známa“, avšak hneď v ďalšom odseku súd uvádza „... Je teda zrejmé, že v rámci uvedeného príkazu sudca pre prípravné konanie stručne uviedol dôvody pre ktoré rozhodol o vydaní príkazu na vykonanie domovej prehliadky u obvineného A. B. B. a jeho rodinnom dome, ako aj stručne popísal veci, ktoré sa môžu v rámci domovej prehliadky v rodinnom dome nachádzať, pričom súd dôležité pre trestné konanie.“

Z uvedeného je zrejmé, že súdu BOLI ZNÁME vecí, ktoré sa majú zaistiť pri domovej prehliadke avšak sudca pre prípravné konanie ich aj napriek tomu neuviedol vo výrokovej časti príkazu. Navyše takáto obhajoba súdu vo vzťahu k predmetnému príkazu je absolútne absurdná a v rozpore so zákonom. Obhajoba poukazuje na tú skutočnosť, že pripustením takéhoto výkladu by súd mohol napríklad zhojiť absenciu skutkovej vety v rozsudku jeho odôvodnením, čo je absolútne neprípustné a nezákonné rovnako ako samotný príkaz k vykonaniu domovej prehliadky.

Obhajoba opakovane poukazuje na to, že absenciou definovania vecí, ktorá sa má prehliadkou zaistiť dochádza k tomu, že takýto príkaz je koncipovaný veľmi všeobecne až nekonečne. Zákonný vstup

do obydlija je azda najinvazívnejším úkonom orgánu verejnej moci do sféry, resp. práva na súkromie a nedotknuteľnosť obydlija. Nielen zákonodarca ale aj nadnárodné právne a súdne authority v rámci svojej bohatej publikačnej resp., rozhodovacej činnosti definujú úkon vstupu do obydlija proti vôli osoby v trestnom konaní ako úkon, ktorý má byť vykonaný iba v nevyhnutnom prípade, ak vec alebo osobu nie je možné zaistiť inak. Z toho vyplýva, že aj nevyhnutný dôvod (definovanie a opis veci, ktorá sa má zaistiť) takéhoto vstupu do obydlija musí byť uvedený konkrétne (čo sa hľadá, čo je potrebné zaistiť), dokonca v prípade potreby zaistiťovania vecí, ktoré sú identifikované individuálne (napr. výrobným číslom) sa požaduje, aby vo výroku príkazu bola takáto individualizovaná vec (ak je známa) aj konkretizovaná. V žiadnom prípade v právnom štáte nemôžu orgány verejnej moci, v tomto prípade orgán činný v trestnom konaní, vstupovať do obydlija občana z dôvodov ničím neohraničených ako v prípade vykonania domovej prehliadky u klienta. Máme za to, že takýmto postupom orgánov činných v trestnom konaní došlo dňa 27.10.2022 vykonaním prehliadky k porušeniu ústavných práv klienta (súkromie; nedotknuteľnosť obydlija; stíhanie len zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom) a pri vykonaní tejto nezákonnej domovej prehliadky došlo k zaisteniu 51 bežných dávok drogy, na ktorých údajnom prechovávaní klientom, je založené jeho trestné stíhanie a dokonca aj neprávoplatné odsúdenie.

V danom prípade sa jednalo o tzv. „lovenie dôkazov“, ktoré nepripúšťa Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a samozrejme na to nadväzujúca judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva. Zároveň si pri tomto bode dovoľujem na podporu svojich tvrdení poukázať na: Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS/455/2022 zo dňa 08.12.2022 ktorým sa Ústavný súd SR vyjadril k podobnému prípadu, kde bol takisto veľmi všeobecne, bez špecifikácie vecí ktoré majú byť pri domovej prehliadke zaistené, takto:

„Týmto vymedzením okresný súd vytvoril pre orgány činné v trestnom konaní podklad pre lovenie akýchkoľvek dôkazov (fishing expedition), pretože vykonávateľ príkazu môže hľadať a odňať akúkoľvek vec, ktorá sa mu hodí podľa jeho vlastného uváženia bez akýchkoľvek limitov, ktoré mali byť určené v príkaze.“ Ústavný súd v tomto prípade konštatoval porušenie základného práva sťažovateľa na nedotknuteľnosť obydlija podľa čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 12 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z uvedeného dôvodu obhajoba počas priebehu konania aj na hlavnom pojednávaní poukazovala na absenciu aspoň všeobecného opisu vecí ktoré majú byť pri domovej prehliadke zaistené vo výroku príkazu a teda aj na skutočnosť, že predmetný príkaz je v rozpore s ustanovením § 100 Tr. poriadku. Obhajoba z uvedených dôvodov navrhovala s poukazom na negatívne fenomény ako „lovenie dôkazov“ ale aj v zmysle „teórie plodov z otráveného stromu“, aby súd po skončení dokazovania neprihliadal na všetky dôkazy zaistené, resp. vykonané od vydania príkazu sudcu pre prípravné konanie OS Michalovce sp. zn. 8Tp/52/2022-2-V-OS MI zo dňa 25.10.2022 na vykonanie domovej prehliadky podľa § 100 ods. Tr. poriadku v rodinnom dome so súpisným číslom XX D. C. C., okres Sobrance. Okresný súd však tomuto návrhu nevyhovel, čím ďalej pokračoval v nezákonnom trestnom konaní vedenom voči môjmu klientovi, čo malo za následok aj vydanie nezákonného rozhodnutia, ktorým bol klient neprávoplatne odsúdený.

Obhajoba opakovane poukazuje na skutočnosť, že nezákonnosť vykonanej domovej prehliadky spôsobuje jej nepoužiteľnosť ako dôkazu v trestnom konaní a navyše takáto vada je v štádiu súdneho konania nezhojiteľnou vadou konania a preto by mal byť klient oslobodený spod obžaloby. Tento názor zastávame aj napriek prvotnému priznaniu klienta k spáchaniu skutku, ktorý mu je kladený za vinu avšak v zmysle rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky nie je možné považovať priznanie za „absolútny dôkaz“. Priznaniu musí zodpovedať aj celková (zákonná) dôkazná situácia, ktorá však v tomto prípade s ohľadom na nezákonnosť trestného stíhania úplne absentuje.

Z vyššie uvedených dôvodov, podal odvolanie aj voči výroku o vine a zároveň aj voči výroku o treste.

Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd, Krajský súd v Košiciach, odvolaniu obhajcu vyhovel a rozsudok Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 04.03.2025 pod sp. zn. 3T/108/2023 podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku zrušil a vo veci sám rozhodol, a to oslobodením obžalovaného spod obžaloby prokurátora podľa § 285 a/ a c/ Tr. poriadku.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ako to krajský súd z predloženého spisového materiálu zistil, v predmetnej trestnej veci už konal, keď uznesením sp. zn. 8To 51/2024 zo dňa 04.11.2024, zrušil napadnutý rozsudok iba v vzťahu k obžalovanému A. B. v celom rozsahu a vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V rámci odôvodnenia zrušujúceho uznesenia poukázal na skutočnosť, že medzičasom po rozhodnutí I. stupňového súdu nadobudla účinnosť novela Trestného zákona č. 40/2024 Z.z., ktorou došlo k úprave ustanovenia § 135c až 135f, kde je upravené množstvo omamných a psychotropných látok, rastlín a húb, obsahujúcich omamné alebo psychotropné látky, v dôsledku čoho došlo aj k zmene ustanovení § 171 až 173a/ Tr. zák. Vzhľadom na uvedené tak dal do pozornosti, že u obžalovaného prichádza do úvahy použitie priaznivejších účinkov novelizovaného Trestného zákona, teda zmena právne kvalifikácie a následne aj zmena pri ukladaní trestu.

Po zrušení a vrátení veci súd I. stupeň opätovne rozhodol na hlavnom pojednávaní rozsudkom, ktorý je predmetom tohto konania a po vyhodnotení dôkazov jednotlivo a zároveň v ich vzájomnom súhrne dospel k správne a zákonnému záveru, že obžalovaný A. B. repka svojim konaním spáchal zločin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 1071 ods. 2, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024 vo väčšom množstve v zmysle ustanovenia § 135d písm. b/ Tr. zák. účinného od 06.08.2024.

V rámci hodnotenia vykonaných dôkazov poukázal okresný súd aj na výpovede samotného obžalovaného, ktorý sa v prípravnom konaní k trestnej činnosti v celom rozsahu priznal a popísal okolnosti jej spáchania a až vo svojej poslednej výpovedi dňa 11.08.2023 využil svoje právo a odmietol vypovedať s tým, že sa necíti byť vinným. Ako to v súlade s vykonaným dokazovaním ďalej okresný súd uviedol, obžalovaného usvedčuje aj výpoveď spoluobžalovaného A. F. z prípravného konania, v rámci ktorej sa tento sám priznal k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti a zároveň z jej spáchania usvedčil aj obžalovaného A. B. B.. V rámci hodnotenia dôkazov obžalovaného Repku usvedčujú aj ďalšie listinné dôkazy a to zápisnice o vykonaní domovej prehliadky v rodinnom dome v Obci C. XX a priestorov k nemu patriacim, z ktorých je zrejmé, že v uvedenom rodinnom dome boli zaistené vecné dôkazy, ktoré boli následne podrobené znaleckému skúmaniu s výsledkom, ktorý vyplýva zo skutku napadnutého rozsudku.

V rámci hodnotenia dôkazov sa súd I. stupňa dôsledne zaoberal a vysporiadal aj s obhajobou obžalovaného, ktorý už v rámci konania na súde I. stupňa namietal zákonnosť vykonaných dôkazov vzhľadom na nezákonné vykonanie domovej prehliadky v jeho rodinnom dome a k priestorom k nemu patriacim, keďže v rámci vydaného príkazu na vykonanie domovej prehliadky podľa názoru obhajoby absentoval opis vecí, ktoré majú byť pri domovej prehliadke zaistené, pričom ide o obligatórnu súčasť príkazu v zmysle ustanovenia § 100 Tr. por.

Uvedenú námietku, ktorá tvorí aj podstatu odvolacích dôvodov vyhodnotil súd I. stupňa správne ako nedôvodnú, nakoľko k vykonaniu domovej prehliadky ako aj k vydaniu príkazu na jej vykonanie došlo v súlade so zákonom. V tejto súvislosti súd I. stupňa podrobne poukázal tak na návrh na vydanie príkazu na domovú prehliadku č. I PO-V-3/2022/8807-147 zo dňa 25.10.2022 a na jeho obsah, ako aj na samotný príkaz k vykonaniu domovej prehliadky sp. zn. 8Tp/52/2022-2-V-OSMI zo dňa 25.10.2022, týkajúci sa vykonania domovej prehliadky v obci C. XX, ktorého spoluvlastníkmi súd A. B. B. a A. I. B., ktorý aj podľa názoru krajského súdu obsahuje všetky podstatné zákonné náležitosti príkazu podľa § 181 ods. 1 Tr. por., preskúmateľný výrok a odôvodnenie v súlade s ustanovením § 100 ods. 1 Tr. por. a § 181 ods. 2 Tr. por. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na podrobné odôvodnenie súdu I. stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že v danom prípade sudca pre prípravné konanie v čase rozhodovania o návrhu na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky nedisponoval presným a jednoznačným opisom vecí, ktorá sa mala pri domovej prehliadke zaistiť a preto ho zrejmé neviedol priamo vo výrokovej časti príkazu, avšak ako je to zo samotného príkazu zrejmé, v jeho odôvodnení vo všeobecnosti takéto hľadané veci opísal ako omamné a psychotropné látky a ďalšie veci súvisiace s predmetnou drogovou

trestnou činnosťou. V rámci uvedeného príkazu tak sudca pre prípravné konanie preskúmateľne uviedol dôvody, pre ktoré rozhodol o vydaní príkazu a stručne popísal veci, ktoré sa môžu v rámci domovej prehliadky v rodinnom dome nachádzať, pričom sú dôležité pre trestné konanie. Príkazu a jeho odôvodneniu tak nezodpovedá argumentácia obhajoby v tom smere, aby vymedzením okresný súd vytvoril OČTK podklad pre „lovenie akýchkoľvek dôkazov“.

V tomto smere považuje krajský súd za potrebné poukázať na aktuálne uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IÚS 75/2025 zo dňa 06.02.2025, ktoré sa zaoberá otázkou zákonnosti príkazu na domovú prehliadku na základe ťažiskovej argumentácie sťažovateľa, že vo výroku napadnutého uznesenia nie sú špecifikované veci, ktoré sa majú pri domovej prehliadke zaistiť.

Ústavný súd v citovanom uznesení vo vzťahu k namietanej právnej otázke konštatuje, že pokiaľ sťažovatelia v ústavnej sťažnosti spochybňujú zákonnosť napadnutého príkazu tým, že veci, ktoré sa mali pri domovej prehliadke zaistiť a orgán, ktorý ju mal vykonať, sú v napadnutom príkaze uvedené iba v rámci jeho odôvodnenia a nie priamo vo výroku, tak aj ak by tejto námietke sťažovateľov, týkajúcej sa zákonnosti bolo možné prisvedčiť, možno ju s ohľadom na jej potenciálny ústavnoprávny rozmer zároveň označiť za výslovne formálnu námietku, ktorá z materiálneho hľadiska nemá na zásah do práv sťažovateľov (predovšetkým ich práva na ochranu obydlia a súkromia) rozhodujúci význam.

Ako to ďalej Ústavný súd SR konštatuje, rozhodujúcou skutočnosťou z pohľadu ochrany základných práv sťažovateľov podľa ústavy a ich práv podľa dohovoru je to, že samotný napadnutý príkaz obsahuje všetky zákonom predpokladané náležitosti a zároveň, že okresný súd primeraným spôsobom odôvodnil nevyhnutnosť zásahu do základných práv sťažovateľov.

Aplikujúc citovaný názor ústavného súdu v takmer totožnej veci tak nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o zákonnosti namietaného príkazu na domovú prehliadku v predmetnej trestnej veci. Navyše je zo spisového materiálu zrejmé, že nič nenasvedčuje tomu, aby sa pri výkone domovej prehliadky nerespektoval rozsah a obsah napadnutého príkazu, teda predovšetkým to, kto má domovú prehliadku vykonať a v akom rozsahu. Práve naopak so záverov vykonaného dokazovania vyplýva, že vyšetrovateľ vykonávajúci domovú prehliadku nezaistil pri predmetnej domovej prehliadke inú (ďalšiu vec), ktorá mohla mať význam, pre trestné konanie, avšak v napadnutom príkaze nebola uvedená.

Z uvedených dôvodov preto vo vzťahu k otázke viny nemal krajský súd žiadne pochybnosti a so závermi súdu I. stupňa sa v celom rozsahu stotožňuje.

Stručne, ale jasne a zákonne, v súlade s vyjadreným názorom krajského súdu v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení sa okresný súd vysporiadal aj so všetkými skutočnosťami, majúcimi význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery a takto uložený trest vo výmere 24 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov, vrátane uloženia trestu prepadnutia veci považuje krajský súd za trest spĺňajúci všetky kritéria z hľadiska tak individuálnej ako aj generálnej prevencie so zohľadnením osoby obžalovaného a jeho predchádzajúceho života.

Z uvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.